

Читателю,

Всъeki единъ народъ знае отечествената си история съ най голѣмитѣ подробности, знае историята на родното си място и историята на фамилията, защото тя е основата за по нататъшното развитие на поколението. Обаче намъ, българитѣ, липсва тази черта. Това се дължи, споредъ Д. Т. Страшимировъ заведующъ архива на възраждането 1908 год., че досега нѣмало музей на възраждането, въ който да се съхраняватъ всички дани отъ този периодъ и да сѫ разпространени съ печата. А пъкъ и това е наследствена черта, която сме приели отъ нашите бащи и дѣди, които сѫ живѣли въ турското робство, прекъжнато отъ историята на предишните две български царства, та сѫ отвикнали отъ своето минало. Бѫщащето се гради върху миналото, затова трѣбва вечъ да се заинтересуваме за миналото, за историята си, за да не дочакваме вечъ катастрофи, като заветитѣ на нашите предшественици да достигатъ до сърцата и да сгряватъ душитѣ на своето поколение. Нѣма патриотизъмъ, нѣма нация, нѣма народъ безъ скжпи спомени, та като не скжпимъ, та като не изучаваме историята си, кое друго ни остава? — запитва г-нъ Страшимировъ. Завѣтитѣ на борцитѣ за възраждането сѫ завѣти и наши, макаръ че сме отминали по далечъ отъ тѣхъ, съ сложнитѣ задачи на времето, съ което се възпитаватъ гражданитѣ. Нѣмали ги въ историята, нѣма ги и въ душитѣ ни, но и да сѫ въ историята, ако ги не тѣрсимъ, тачимъ и ги не въздигаме, пакъ нѣма да сѫ въ насъ.

Водими отъ тѣзи цѣли, за да доразвие патриотичното чувство на нашата младежъ. Фердинандското запасно офицерско дружество на 21 юлий